Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 24. maja 2016*

„Skupna zunanja in varnostna politika — Omejevalni ukrepi, sprejeti zoper nekatere osebe in subjekte zaradi preprečevanja širjenja jedrskega orožja v Iranu — Zamrznitev sredstev — Napačna uporaba prava — Pravna podlaga — Napaka pri presoji — Neobstoj dokazov“

V združenih zadevah T-423/13 in T-64/14,

Good Luck Shipping LLC s sedežem v Dubaju (Združeni arabski emirati), ki jo zastopajo F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, in M. Taher, solicitor,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata V. Piessevaux in B. Driessen, agenta,

tožena stranka,

zaradi, prvič, predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2013/270/SZVP z dne 6. junija 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 156, str. 10), Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 522/2013 z dne 6. junija 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 156, str. 3), Sklepa Sveta 2013/661/SZVP z dne15. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 18) in Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 1154/2013 z dne 15. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 306, str. 3) v delih, v katerih se ti akti nanašajo na tožečo stranko, in drugič, predlog, naj se razglasi, da se Sklep Sveta 2013/497/SZVP z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Sklepa Sveta 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, str. 46) in Uredba Sveta (UE) št. 971/2013 z dne 10. oktobra 2013 o spremembi Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 272, str. 1) ne uporabljata,

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi E. Martins Ribeiro, predsednica, S. Gervasoni in L. Madise (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: M. Junius, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 13. januarja 2016

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

1 Ti zadevi spadata v okvir omejevalnih ukrepov, ki so bili sprejeti za izvrševanje pritiska na Islamsko republiko Iran, da bi ta ustavila jedrske dejavnosti, ki predstavljajo nevarnost za širjenje jedrskega orožja, in razvoj sistemov za izstrelitev jedrskega orožja.

2 Tožeča stranka, družba Good Luck Shipping LLC, je pomorska agencija s sedežem v Dubaju (Združeni arabski emirati). Organizira zasidranje ladij, razkladanje in nakladanje tovora.

3 Svet Evropske unije je 26. julija 2010 na podlagi člena 29 PEU sprejel Sklep 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Skupnega stališča 2007/140/SZVP (UL L 195, str. 39). Člen 20(1) tega sklepa določa:

„Zamrznejo se vsa sredstva ali gospodarski viri, ki neposredno ali posredno pripadajo, so v lasti, posesti ali jih nadzirajo:

[…]

(b) osebe in subjekti, ki niso navedeni v Prilogi I in ki sodelujejo v dejavnostih Irana, nevarnih z vidika širjenja jedrskega orožja, ali pri razvoju izstrelitvenih sistemov jedrskega orožja, so z njimi neposredno povezani ali jih podpirajo, vključno s sodelovanjem pri nabavi prepovedanih predmetov, blaga, opreme, surovin in tehnologije, ali osebam in subjektom, ki delujejo v njihovem imenu ali po njihovih navodilih, ali subjektom, ki jim pripadajo ali jih nadzirajo (tudi na nezakonit način), ali osebe in subjekti, ki so osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pomagale pri izmikanju določbam RVSZN 1737 (2006), RVSZN 1747 (2007), RVSZN 1803 (2008) ali RVSZN 1929 (2010) ali tega sklepa ali kršenju teh določb, kakor tudi drugim vodilnim članom in subjektom [Islamske revolucionarne garde (IRGC)] in [družbe Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)] in subjektom, ki so v njihovi lasti ali pod njihovim nadzorom ali delujejo v njihovem imenu; te osebe in subjekti so navedeni v Prilogi II.

[…]“

4 V prilogi II k Sklepu 2010/413 je pod naslovom III, ki je naslovljen „Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)“, več družb, med katerimi sta družba IRISL in družba Hafize Darya Shipping Lines (v nadaljevanju: HDSL), vpisanih na seznam subjektov, katerih sredstva se zamrznejo.

5 Nekatere družbe, med katerimi sta družba IRISL in HDSL, so 8. oktobra 2010 pri Splošnem sodišču vložile tožbo, vpisano pod opravilno številko T-489/10, med drugim za razglasitev ničnosti Sklepa 2010/413 v delu, v katerem se je nanašal nanje.

6 Svet je 25. oktobra 2010, po sprejetju Sklepa 2010/413, sprejel Uredbo (EU) št. 961/2010 o omejevalnih ukrepih proti Iranu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 423/2007 (UL L 281, str. 1). Člen 16(2) Uredbe št. 961/2010 je določal zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb, subjektov ali organov, navedenih v Prilogi VIII k tej uredbi. Imena več subjektov, med katerimi sta družbi IRISL in HDSL, so bila vpisana na seznam iz te priloge.

7 Svet je 1. decembra 2011 sprejel Sklep 2011/783/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 319, str. 71), s katerim je med drugim na seznam pod naslovom III v Prilogi II k Sklepu 2010/413 vpisal ime tožeče stranke.

8 Svet je istega dne sprejel Izvedbeno uredbo (EU) št. 1245/2011 o izvajanju Uredbe št. 961/2010 (UL L 319, str. 11), s katero je med drugim na seznam v Prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010 vpisal ime tožeče stranke.

9 Svet je v Sklepu 2011/783 in Izvedbeni uredbi št. 1245/2011 (v nadaljevanju: skupaj: akta iz decembra 2011) obrazložil zamrznitev sredstev in gospodarskih virov tožeče stranke tako:

„Družba, ki deluje v imenu IRISL. Ustanovljena je bila, da nasledi družbo Oasis Freight Company (alias Great Ocean Shipping Services), ki je na seznamu Evropske unije in v stečajnem postopku. Družba Good Luck Shipping je izdajala ponarejene prevozne listine za IRISL in subjekte, ki so pod nadzorom ali v lasti IRISL. Deluje v Združenih arabskih emiratih v imenu družb HDSL in Sapid, ki sta na seznamu EU. Ustanovljena je bila leta 2011, da zamenja družbi Great Ocean Shipping Services in Pacific Shipping zaradi sankcij.“

10 Svet je z dopisom z dne 5. decembra 2013 tožečo stranko obvestil o vpisu njenega imena na seznama oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, sprejeti proti Iranu, ki sta v prilogi II k Sklepu 2010/413 in v prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010.

11 Tožeča stranka je z dopisom z dne 7. februarja 2012 predložila svoje stališče o aktih iz decembra 2011 ter zahtevala vpogled v spis Sveta.

12 Tožeča stranka je 9. februarja 2012 vložila ničnostno tožbo zoper akta iz decembra 2011 v delih, v katerih se ta nanjo nanašata. Ta tožba je bila vpisana pod opravilno številko T-57/12.

13 Z Uredbo Sveta (EU) št. 267/2012 z dne 23. marca 2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu (UL L 88, str. 1) je bila razveljavljena Uredba št. 961/2010. Ime tožeče stranke je Svet vpisal na seznam v Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012. Člen 23(2) te uredbe določa:

„Zamrznejo se vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti ali s katerimi razpolagajo ali jih nadzirajo osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi IX. V Prilogi IX so navedene fizične in pravne osebe, subjekti in organi, ki so v skladu s členom 20(1)(b) in (c) Sklepa Sveta 2010/413/SZVP opredeljeni kot:

[…]

(b) fizične ali pravne osebe, subjekti ali organi, ki pomagajo osebi, subjektu ali organu s seznama z namenom izogibanja ali kršitve določb te uredbe, Sklepa Sveta 2010/413/SZVP ali RVSZN 1737 (2006), RVSZN 1747 (2007), RVSZN 1803 (2008) in RVSZN 1929 (2010);

[…]

(e) pravne osebe, subjekti ali organi, ki so v lasti ali pod nadzorom podjetja Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL) ali ki delujejo v njegovem imenu.“

14 Ime tožeče stranke je bilo vpisano na seznam v točki III(B)(43) Priloge IX k Uredbi št. 267/2012 in navedeni so bili enaki razlogi kot v aktih iz decembra 2011 (glej točko 9 zgoraj).

15 Tožeča stranka je z aktom, vloženim v sodnem tajništvu Splošnega sodišča 30. aprila 2012, prilagodila svoje predloge v zadevi T-57/12 tako, da je izpodbijala tudi Uredbo št. 267/2012 v delu, v katerem se nanjo nanaša.

16 Svet je z dopisom z dne 31. maja 2012 odgovoril na dopis tožeče stranke z dne 7. februarja 2012 in ji posredoval dokumente, na podlagi katerih je sprejel akta iz decembra 2011 in vpisal njeno ime na seznama oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, sprejeti proti Iranu, in sicer na seznama v Prilogi II k Sklepu 2010/413 in v Prilogi VIII k Uredbi št. 961/2010.

17 Tožeča stranka je z dopisom z dne 31. januarja 2013 Svetu poslala stališče o vpisu njenega imena na seznama oseb in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, sprejeti proti Iranu, in sicer seznama v Prilogi II k Sklepu 2010/413 in v Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012 (v nadaljevanju: sporna seznama).

18 Svet je 6. junija 2013 sprejel Sklep 2013/270/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP (UL L 156, str. 10) in Izvedbeno uredbo (EU) št. 522/2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 (UL L 156, str. 3). S tema aktoma (v nadaljevanju: skupaj: akta iz junija 2013) je spremenil razloge vpisa imena tožeče stranke na sporna seznama tako:

„Družba, ki posluje v imenu podjetja IRISL. Pod nadzorom [M. F.] [Tožeča stranka] je bila ustanovljena kot naslednica družbe Oasis Freight Company (tudi Great Ocean Shipping Services), za katero so veljale sankcije EU in je po odločbi sodišča prenehala delovati. [Tožeča stranka] je izdajala ponarejene prevozne listine za podjetje IRISL in subjekte, ki so pod nadzorom ali v lasti podjetja IRISL. [Tožeča stranka d]eluje v Združenih arabskih emiratih v imenu družb HDSL in [Safiran Payam Darya Shipping Lines], ki sta uvrščeni na seznam EU. [Tožeča stranka je bila u]stanovljena […] leta 2011, da zaradi sankcij nadomesti družbo Great Ocean Shipping Services.“

19 Svet je z dopisom z dne 10. junija 2013 tožečo stranko uradno obvestil o aktih iz junija 2013. Ta je bila tudi obveščena o možnosti zahtevati ponovno preučitev vpisa njenega imena na sporna seznama ter o možnosti izpodbijanja teh aktov pri Splošnem sodišču.

20 Tožeča stranka je 16. avgusta 2013 pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti aktov iz junija 2013 v delih, v katerih se nanjo nanašata. Ta tožba je bila vpisana pod opravilno številko T-423/13.

21 Splošno sodišče je s sodbo z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet (T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410), ugodilo tožbi tožeče stranke in akta iz decembra 2011 ter Uredbo št. 267/2012 v delih, v katerih se nanašajo nanjo, razglasilo za nične z obrazložitvijo, da Svet ni dokazal dejstev, očitanih tožeči stranki (sodba z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet, T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410, točka 68).

22 V zvezi s časovnimi učinki razglasitve ničnosti aktov iz decembra 2011 in Uredbe št. 267/2012, o katerih je bilo odločeno v sodbi, navedeni zgoraj v točki 21, je Splošno sodišče odločilo, da se učinki Sklepa 2011/783 glede tožeče stranke ohranijo do tedaj, ko začne učinkovati razglasitev ničnosti Uredbe št. 267/2012, kar se na podlagi člena 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Unije in z odstopanjem od člena 280 PDEU zgodi po izteku roka za vložitev pritožbe iz člena 56, prvi odstavek, navedenega statuta.

23 Splošno sodišče je s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), razglasilo za nični med drugim Prilogo II k Sklepu 2010/413, Prilogo VIII k Uredbi št. 961/2010 in Prilogo IX k Uredbi Sveta št. 267/2012 v delih, v katerih ti akti določajo vpis imena družbe IRISL na sporna seznama, z obrazložitvijo, da Svet ni dokazal, da je družba IRISL podpirala širjenje jedrskega orožja (sodba z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točka 76). Nato je za ničen razglasilo vpis imen drugih subjektov, osumljenih, da delujejo v imenu družbe IRISL, med katerimi je bila družba HDSL, z obrazložitvijo, da okoliščina, na podlagi katere so bila njihova imena vpisana, in sicer, da te subjekte družba IRISL nadzoruje oziroma ti subjekti delujejo v njenem imenu, ne utemeljuje več

sprejetja in ohranitve omejevalnih ukrepov zoper njih, saj za družbo IRISL ni bilo veljavno ugotovljeno, da podpira širjenje jedrskega orožja (sodba z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točka 77).

24 V zvezi s časovnimi učinki razglasitve ničnosti iz sodbe, navedene zgoraj v točki 23, je Splošno sodišče odločilo, da bi bilo treba učinke Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2010/644, glede družbe IRISL in drugih tožečih strank, med katerimi sta bili družbi HDSL in Safiran Payam Darya Shipping Lines (v nadaljevanju: SAPID), ohraniti do tedaj, ko začne učinkovati razglasitev ničnosti Uredbe št. 267/2012, kar se na podlagi člena 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Unije in z odstopanjem od člena 280 PDEU zgodi po izteku roka za vložitev pritožbe iz člena 56, prvi odstavek, navedenega statuta.

25 Svet je 10. oktobra 2013 sprejel Sklep 2013/497/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP (UL L 272, str. 46) in Uredbo (EU) št. 971/2013 o spremembi Uredbe št. 267/2012 (UL L 272, str. 1) (v nadaljevanju: skupaj: ukrepa iz oktobra 2013). S tema aktoma so bila zlasti spremenjena splošna merila za vpis na seznam oseb ali subjektov, ki so predmet omejevalnih ukrepov zaradi preprečevanja širjenja jedrskega orožja v Iranu, ki so navedena v členu 20(1)(b) Sklepa 2010/413 in členu 23(2)(b) in (c) Uredbe št. 267/2012. Zlasti so bila določena nova splošna merila, da bi bilo mogoče na sporna seznama vpisati imena:

— oseb ali subjektov, ki so se izmikali določbam resolucij Varnostnega sveta Združenih narodov (RVSZN) 1737 (2006), 1747 (2007), 1803 (2008) in 1929 (2010), Sklepa 2010/413 in Uredbe št. 267/2012 ali so kršili te določbe;

— oseb ali subjektov, ki so osebam ali subjektom, uvrščenim na seznam, pomagali pri izmikanju navedenim določbam;

— oseb ali subjektov, ki so v lasti družbe IRISL ali jih ta družba nadzira, ki delujejo v njenem imenu ali opravljajo storitve zavarovanja in druge glavne storitve za družbo IRISL ali subjekte, ki so v njeni lasti ali pod njenim nadzorom ali delujejo v njenem imenu.

26 Svet je z dopisom z dne 14. oktobra 2013 obvestil tožečo stranko, da je upošteval sodbo z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet (T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410), in da jo namerava ob uporabi novih splošnih meril, določenih z ukrepoma iz oktobra 2013, ponovno vpisati na sporna seznama. Tožeči stranki je določil rok, in sicer 1. november 2013, za predložitev stališča.

27 Tožeča stranka je 31. oktobra 2013 izpodbijala kratek rok za odgovor, ki ji je bil odobren, ter od Sveta zahtevala, naj ji potrdi, da njeno ime ne bo ponovno vpisano na sporna seznama, in zahtevala, naj se ji v nasprotnem primeru omogoči pregled vseh informacij in dokazov, na katere se Svet opira, ter naj ji da na njen dopis obrazložen odgovor.

28 Ime tožeče stranke je bilo 15. novembra 2013 v skladu s Sklepom Sveta 2013/661/SZVP o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 306, str. 18) vpisano na seznam v Prilogi II k Sklepu 2010/413.

29 Ime tožeče stranke je bilo istega dne v skladu z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1154/2013 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL L 306, str. 3) vpisano na seznam v Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012.

30 Svet je v Sklepu 2013/661 in Uredbi št. 1154/2013 (v nadaljevanju: skupaj: akta iz novembra 2013) navedel te razloge:

„Good Luck Shipping Company LLC kot zastopnik za Hafize Darya Shipping Lines (HDS Lines) v Združenih arabskih emiratih zagotavlja glavne storitve za subjekt HDS Lines, ki je uvrščen na seznam in deluje v imenu IRISL.“

31 Svet je v dopisu z dne 18. novembra 2013 v odgovor na dopis tožeče stranke z dne 31. oktobra 2013 navedel, da še vedno meni, da je nova ugotovitev utemeljena, in da je tožečo stranko zato ponovno vpisal na sporna seznama, in ji je hkrati dal na vpogled spis z vsemi dokazi, na katere se je oprl.

32 Imeni družb IRISL in HDSL sta bili s Sklepom Sveta 2013/685/SZVP z dne 26. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413 (UL L 316, str. 46) in Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 1203/2013 z dne 26. novembra 2013 o izvajanju Uredbe št. 267/2012 (UL L 316, str. 1) ob uporabi novih splošnih meril, določenih z ukrepoma iz oktobra 2013, ponovno vpisani na sporna seznama.

33 Tožeča stranka je 29. januarja 2014 vložila tožbo, ki je bila vpisana pod opravilno številko T-64/14 in ki se je nanašala na akta iz novembra 2013 in ukrepa iz oktobra 2013.

Postopek in predlogi strank

34 Tožeča stranka je 16. avgusta 2013, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 20, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo za razglasitev ničnosti aktov iz junija 2013 v delih, v katerih se nanašata nanjo. Ta tožba je bila vpisana pod opravilno številko T-423/13.

35 Po delni zamenjavi sodnikov Splošnega sodišča je bila zadeva T-423/13 dodeljena novemu sodniku poročevalcu. Ta je bil nato razporejen v drugi senat, ki mu je bila zato dodeljena obravnavana zadeva.

36 Tožeča stranka je 29. januarja 2014, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 33, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložila tožbo, vpisano pod opravilno številko T-64/14, za razglasitev ničnosti aktov iz novembra 2013 v delih, v katerih se nanašata nanjo, in za to, da se razglasi, da se ukrepa iz oktobra 2013 v delu, v katerem sta z določitvijo novih splošnih meril za vpis na sporna seznama pomenila pravno podlago aktov iz novembra 2013, ne uporabljata.

37 Predsednik drugega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 17. julija 2014 v skladu s členom 50 Poslovnika Splošnega sodišča z dne 2. maja 1991 združil zadevi T-423/13 in T-64/14 za pisni, ustni del postopka in izdajo sodbe.

38 Splošno sodišče je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in stranke na podlagi ukrepov procesnega vodstva iz člena 89 Poslovnika Splošnega sodišča pozvalo, naj odgovorijo na pisna vprašanja. Stranke so na ta vprašanja odgovorile v roku, ki ga je ta to določilo Splošno sodišče.

39 Tožeča stranka v zadevi T-423/13 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— akta iz junija 2013 v delih, v katerih se nanašata nanjo, razglasi za nična;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

40 Tožeča stranka v zadevi T-64/14 Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— akta iz novembra 2013 v delih, v katerih se nanašata nanjo, razglasi za nična;

— odloči, da se ukrepa iz oktobra 2013 na podlagi člena 277 PDEU ne uporabljata;

— Svetu naloži plačilo stroškov.

41 V zadevah T-423/13 in T-64/14 Svet Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— tožbi zavrne;

— tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

Zadeva T-423/13

42 Tožeča stranka v zadevi T-423/13 v utemeljitev tožbe zoper akta iz junija 2013 navaja štiri tožbene razloge. Prvi se nanaša na kršitev obveznosti obrazložitve, drugi na očitno napako pri presoji, ki izhaja iz neupoštevanja splošnih meril za vpis na sporna seznama, iz neobstoja dokazov ter iz neobstoja pravne podlage, tretji na kršitev pravice do obrambe in pravice do učinkovitega sodnega nadzora in četrti na kršitev načela sorazmernosti in temeljnih pravic, kot so lastninska pravica, svoboda gospodarske pobude in pravica do spoštovanja zasebnega življenja.

43 Najprej je treba preizkusiti drugi tožbeni razlog.

44 Tožeča stranka v okviru drugega tožbenega razloga navaja v bistvu dva očitka. Prvi se nanaša na očitno napako pri presoji, in sicer, da so razlogi v zvezi s tožečo stranko napačni in da Svet teh razlogov ni dokazal. Drugi se nanaša na neobstoj pravne podlage. Tožeča stranka v utemeljitev drugega očitka trdi, prvič, da je vpis njenega imena na sporna seznama temeljil na vpisu družbe IRISL, ki je bil razglašen za ničen s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), in drugič, da bi zaradi ničnosti prvega vpisa njenega imena na sporna seznama, razglašene s sodbo z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet (T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410), morala biti nična odločitev, da se navedeni vpis ohrani na seznamih iz aktov iz junija 2013.

45 Svet navaja, da vpis imena tožeče stranke na sporna seznama temelji na dveh različnih merilih, in sicer na delovanju v imenu družbe IRISL in pomoči subjektom, katerih imena so bila vpisana na navedena seznama, pri izmikanju sankcijam, ki se nanje nanašajo. Torej naj bi bilo mogoče z obrazložitvijo, navedeno v aktih iz junija 2013, in predloženimi dokazi, utemeljiti navedeni vpis na podlagi enega ali drugega navedenega merila.

46 V zvezi s tem je treba spomniti, da ima v skladu s sodno prakso Svet določeno diskrecijsko pravico, da v vsakem primeru posebej odloči o izpolnjenosti pravnih meril, na katerih temelji sprejem zadevnih omejevalnih ukrepov (glej sodbo z dne 3. julija 2014, National Iranian Tanker Company/Svet, T-565/12, EU:T:2014:608, točka 54 in navedena sodna praksa).

47 Vendar morajo sodišča Evropske unije načeloma zagotoviti celovit nadzor nad zakonitostjo vseh aktov Unije z upoštevanjem temeljnih pravic, ki so sestavni del pravnega reda Unije, med njimi tudi tistih aktov, ki so bili sprejeti za izvajanje resolucij Varnostnega sveta, sprejetih na podlagi poglavja VII Listine Združenih narodov (glej sodbo z dne 3. julija 2014, National Iranian Tanker Company/Svet, T-565/12, EU:T:2014:608, točka 55 in navedena sodna praksa).

48 Med te temeljne pravice spadata med drugim pravica do obrambe in pravica do učinkovitega sodnega varstva (glej sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 59 in navedena sodna praksa).

49 Spoštovanje pravice do obrambe, ki je določena v členu 41(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah in v obravnavanem primeru zagotovljena s členom 24(3) in (4) Sklepa 2010/413 in členom 46(3) in (4) Uredbe št. 267/2012, vključuje pravico do izjave in pravico do vpogleda v spis ob upoštevanju legitimnega interesa do zaupnosti (glej v tem smislu sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 60 in navedena sodna praksa).

50 S pravico do učinkovitega sodnega varstva, ki je določena v členu 47 Listine o temeljnih pravicah, se zahteva, da mora biti zainteresirani osebi omogočeno, da se z razlogi, na katerih temelji sklep v njeni zadevi, seznani bodisi že na podlagi sklepa bodisi na podlagi dopisa, s katerim so ji ti razlogi posredovani na njeno zahtevo, brez poseganja v pristojnost pristojnega sodišča, da od zadevnega organa zahteva, naj jih posreduje, zato da se ji omogoči obramba njenih pravic v kar najboljših okoliščinah in sprejetje odločitve ob popolnem poznavanju razlogov o tem, ali je smiselno, da se obrne na pristojno sodišče, ter zato da se slednjemu popolnoma omogoči nadzor nad zakonitostjo zadevne odločbe (glej sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 61 in navedena sodna praksa).

51 Na podlagi učinkovitosti sodnega nadzora, ki ga zagotavlja člen 47 Listine o temeljnih pravicah, se zahteva tudi, da sklep, ki je za to osebo oziroma subjekt posamični akt, temelji na dovolj trdni dejanski podlagi. To vključuje preverjanje dejstev, ki so navedena v obrazložitvi, na kateri temelji navedeni sklep, tako da sodni nadzor ni omejen na presojo abstraktne verjetnosti navedenih razlogov, temveč se nanaša na vprašanje, ali so ti razlogi, oziroma vsaj eden od njih, za katere se šteje, da so dovolj za utemeljitev tega sklepa, utemeljeni (glej sodbo z dne 28. novembra 2013, Svet/Fulmen in Mahmoudian, C-280/12 P, EU:C:2013:775, točka 64 in navedena sodna praksa).

52 Sodni nadzor nad zakonitostjo akta, s katerim so bili proti subjektu sprejeti omejevalni ukrepi, vsebuje presojo dejstev in okoliščin, navedenih v njegovo utemeljitev, ter preverjanje dokazov in informacij, na katerih ta presoja temelji. V primeru izpodbijanja mora Svet te elemente predložiti, da jih sodišče Unije preveri (glej sodbi z dne 6. septembra 2013, Bateni/Svet, T-42/12 in T-181/12, neobjavljena, EU:T:2013:409, točka 46 in navedena sodna praksa, in z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točka 42 in navedena sodna praksa). Drugače povedano, pristojni organ Unije je tisti, ki mora v primeru izpodbijanja dokazati utemeljenost razlogov, navedenih zoper zadevno osebo, in ni treba, da ta oseba predloži negativni dokaz o neutemeljenosti navedenih razlogov. Pomembno je, da so razlogi, ki so bili navedeni zoper zadevno osebo, podprti z informacijami ali predloženimi dokazi (glej sodbo z dne 3. julija 2014, National Iranian Tanker Company/Svet, T-565/12, EU:T:2014:608, točka 57 in navedena sodna praksa).

53 V obravnavanem primeru je treba pred preizkusom utemeljenosti očitkov, navedenih zgoraj v točki 44 v okviru drugega tožbenega razloga, ugotoviti, na katere elemente se lahko Svet ob upoštevanju pravice tožeče stranke do obrambe in njene pravice do učinkovitega pravnega varstva učinkovito sklicuje.

Elementi, na katere se lahko Svet v obravnavanem primeru učinkovito sklicuje

54 Presoditi je treba, ali se je mogoče na dokaze, ki jih je v utemeljitev razlogov vpisa tožeče stranke na sporna seznama predložil Svet v okviru odgovora na tožbo v zadevi T-423/13, učinkovito sklicevati, ne da bi se pri tem poseglo v pravico tožeče stranke do obrambe ter njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva.

55 Prvič, spomniti je treba, da lahko presoja zakonitosti izpodbijanih aktov načeloma temelji le na dejanskih in pravnih elementih, na podlagi katerih so bili ti akti sprejeti, ne pa na elementih, s katerimi je bil Svet seznanjen po sprejetju navedenih aktov, tudi če je menil, da bi bilo mogoče s temi elementi učinkovito dopolniti razloge v teh aktih in prispevati k podlagi njihovega sprejetja. Splošno sodišče namreč ne more sprejeti predloga Sveta, naj na koncu spremeni razloge, na katerih ti akti temeljijo (glej sodbo z dne 6. septembra 2013, Bateni/Svet, T-42/12 in T-181/12, neobjavljena, EU:T:2013:409, točka 51 in navedena sodna praksa).

56 Drugič, spomniti je treba, da v skladu s sodno prakso v primeru poznejšega sklepa o zamrznitvi sredstev spoštovanje pravice obrambe zahteva, da se zadevni osebi sporočijo podatki ali gradivo iz spisa, ki po mnenju Sveta utemeljujejo ohranitev vpisa njenega imena na spornih seznamih, in po

potrebi novi obremenilni dokazi ter da se ji omogoči, da ustrezno uveljavlja svoje stališče v zvezi s tem (sodba z dne 12. decembra 2006, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran/Svet, T-228/02, EU:T:2006:384, točka 126).

57 Drugače povedano, če je sprejet prvotni akt, s katerim se zamrznejo sredstva subjekta, je treba obremenilne dokaze sporočiti ali hkrati s sprejetjem zadevnega akta ali, takoj ko je mogoče, po tem sprejetju, razen če temu nasprotujejo nujni preudarki, ki se nanašajo na varnost ali vodenje mednarodnih odnosov Unije ali njenih držav članic. Ko je akt sprejet, ima zadevni subjekt na predlog tudi pravico, da izrazi svoje stališče o teh dokazih (glej sodbo z dne 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Svet, T-35/10 in T-7/11, ZOdl., EU:T:2013:397, točka 83 in navedena sodna praksa). Nova možnost zaslišanja mora obstajati pred vsakim poznejšim sklepom o zamrznitvi sredstev, po potrebi pa je treba sporočiti nove obremenilne dokaze (sodba z dne 11. julija 2007, Sison/Svet, T-47/03, neobjavljena, EU:T:2007:207, točki 173 in 178).

58 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je Svet, šele ko je pri Splošnem sodišču 4. novembra 2013 vložil odgovor na tožbo v zadevi T-423/13, navedel dokaze, ki jih je našel na spletu 11. marca 2013 in 28. oktobra 2013 in na podlagi katerih je menil, da je mogoče utemeljiti odločitev o ohranitvi vpisa imena tožeče stranke na spornih seznamih. Zadevni dokazi so:

(a) življenjepis osebe, zaposlene pri tožeči stranki, ki je bil najden na spletu 28. oktobra 2013 in v katerem je v bistvu navedeno, da je ta oseba zaposlena pri tožeči stranki, ki v pristanišču Jebel Ali (Združeni arabski emirati) zastopa družbo HDSL in ki vsakič, ko družba IRISL pokliče to pristanišče, tej družbi ponudi potrebno pomoč;

(b) izvleček iz spletne strani združenja zastopnikov ladjarskih družb v Dubaju, ki je bil najden na spletu 11. marca 2013 in ki izkazuje, da se ime zastopnika tožeče stranke ujema z imenom zastopnika družbe Great Ocean Shipping Services;

(c) življenjepis osebe, ki prebiva v Sharjahu (Združeni arabski emirati), ki je bil najden 11. marca 2013 na spletni strani družbe s sedežem v Sharjahu in v katerem je navedeno, da je bila zadevna oseba od februarja 2010 do danes zaposlena pri tožeči stranki in družbi Great Ocean Shipping Services;

(d) izvleček iz spletne strani organizacije iranskih izvoznikov proizvodov premogovniške industrije in inženirskih storitev, ki je bil najden 28. oktobra 2013 na spletu in v katerem je navedeno, da se tožeča stranka predstavlja kot zastopnik družbe HGSL.

59 Prvič, v zvezi s tem je treba spomniti, da je imel Svet pred sprejetjem aktov iz junija 2013 na voljo le elemente, ki jih je 11. marca 2013 našel na spletu. Že iz tega razloga pa se Svet v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 55, na druge dokaze, ki jih je po sprejetju aktov iz junija 2013 našel na spletu, to je 28. oktobra 2013, ne more sklicevati, da bi utemeljil navedena akta.

60 Drugič, navesti je treba, da je sklep o ohranitvi vpisa imena na sporna seznama iz aktov iz junija 2013 poznejši sklep o omejevalnih ukrepih, zato je bil Svet v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točkah 56 in 57, zavezan tožeči stranki pred sprejetjem navedenega sklepa sporočiti informacije oziroma gradivo iz spisa, ki po njegovem mnenju utemeljuje, da se ta vpis ohrani.

61 Te ugotovitve ne izpodbije trditev Sveta z obravnave, da bi morala tožeča stranka v skladu s sodno prakso Unije vložiti zahtevo za vpogled v spis, da bi se seznanila z dokazi, navedenimi zgoraj v točki 58, vendar tega ni storila, zato Svetu ni bilo treba na lastno pobudo omogočiti vpogleda v spis.

62 V zvezi s tem je treba opozoriti, da načelo spoštovanja pravice do obrambe – kadar so zadevnemu subjektu sporočene dovolj natančne informacije, ki mu omogočajo, da ustrezno predstavi stališče o dokazih, ki jih je proti njemu uporabil Svet – v skladu s sodno prakso ne pomeni obveznosti, da Svet na lastno pobudo omogoči vpogled v dokumente iz spisa. Svet mora šele na podlagi zahteve

zainteresirane stranke omogočiti vpogled v vse upravne dokumente v zvezi z zadevnim ukrepom, ki niso zaupni (glej sodbo z dne 6. septembra 2013, Bank Melli Iran/Svet, T-35/10 in T-7/11, EU:T:2013:397, točka 84 in navedena sodna praksa).

63 V obravnavanem primeru pa tožeči stranki pred sprejetjem aktov iz junija 2013 ni bila sporočena nobena informacija, ki bi ji omogočala, da v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 57, ustrezno predstavi stališče o dokazih, ki jih je proti njej uporabil Svet. Poleg tega niti v dopisu Sveta z dne 10. junija 2013 (glej točko 19 zgoraj) niti v aktih iz junija 2013 niso bili navedeni novi obremenilni dokazi, na katere se je Svet oprl za vpis imena tožeče stranke na sporna seznama.

64 Novi dokazi, navedeni zgoraj v točki 58, so tudi, kot priznava Svet, javno dostopni, saj so na spletu. Iz tega sledi, da noben nujen preudarek, ki se nanaša na varnost ali vodenje mednarodnih odnosov Evropske unije ali njenih držav članic, ne nasprotuje temu, da bi bili navedeni dokazi sporočeni pred sprejetjem aktov iz junija 2013.

65 Nazadnje je treba pojasniti, da če bi se Svet lahko skliceval na informacije, navedene v odgovoru na tožbo v zadevi T-423/13, bi mu to omogočilo predložitev dodatnih razlogov, s katerimi bi dopolnil tiste iz aktov iz junija 2013, s čimer bi se poseglo tudi v pravico tožeče stranke do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva. Ker se tožeča stranka namreč ni mogla pravočasno seznaniti s temi razlogi, da bi zagovarjala svoje stališče v upravnem postopku ter da bi presodila utemeljenost vpisa njenega imena na sporna seznama in možnost vložitve tožbe, bi lahko le v repliki in ustnem delu postopka izrazila stališče zoper take razloge. Tako bi bilo poseženo tudi v načelo enakosti strank pred sodiščem Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 6. septembra 2013, Bateni/Svet, T-42/12 in T-181/12, neobjavljena, EU:T:2013:409, točka 54 in navedena sodna praksa).

66 V teh okoliščinah je treba šteti, da Splošno sodišče ne more upoštevati informacij, ki so bile v zadevi T-423/13 prvič sporočene v okviru odgovora na tožbo, čeprav bi bilo z njimi mogoče utemeljiti vpis imena tožeče stranke na sporna seznama. Upoštevanje takih elementov bi po eni strani pomenilo poseg v načelo, v skladu s katerim lahko presoja zakonitosti izpodbijanih aktov temelji le na dejanskih in pravnih elementih, na podlagi katerih so bili sprejeti, in po drugi poseg v pravico tožeče stranke do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva.

67 Nato je treba preizkusiti, ali je Svet storil napako pri presoji s tem, da je štel, da je odločitev o ponovnem vpisu imena tožeče stranke na sporna seznama brez dokazov, predloženih v okviru odgovora na tožbo v zadevi T-423/13, dovolj dokazana.

Utemeljenost očitka, ki se nanaša na napako pri presoji

68 Tožeča stranka, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 44, trdi, da so razlogi, iz katerih je bila vpisana na sporna seznama, napačni, in da Svet teh razlogov ni dokazal.

69 Svet odgovarja, kot je navedeno zgoraj v točki 45, da vpis imena tožeče stranke na sporna seznama temelji na dveh različnih merilih, in sicer, da deluje v imenu družbe IRISL in da pomaga subjektom, katerih imena so bila vpisana na navedena seznama, pri izmikanju sankcijam, ki se nanje nanašajo. Navesti je treba, da tudi če bi Splošno sodišče moralo šteti, da razlogi v zvezi s prvim merilom niso dokazani, bi lahko bil ta vpis utemeljen z razlogi, ki se nanašajo na drugo merilo.

70 V zvezi s tem je treba spomniti, da Svet v utemeljitev vpisa imena tožeče stranke na sporna seznama v zvezi s prvim merilom, navedenim zgoraj v točki 69, trdi, da tožečo stranko nadzoruje M. F., ki je bil regionalni direktor družbe IRISL za Združene arabske emirate, da tožeča stranka kot zastopnik družbe HDSL zastopa družbo IRISL v pomorskih zadevah v pristanišču Jebel Ali ter da je tožeča stranka izdajala ponarejene prevozne listine za družbo IRISL in subjekte, ki so v lasti družbe IRISL ali pod njenim nadzorom. Glede drugega merila, navedenega zgoraj v točki 69, Svet navaja, da je bila

tožeča stranka ustanovljena zato, da bi nadomestila subjekt, ki ga je Unija sankcionirala ter se je nato zanj začel stečajni postopek, saj, prvič, tožečo stranko in zadevni subjekt v združenju pomorskih zastopnikov v Dubaju zastopa ista oseba, in drugič, zadevni subjekt je za družbo HDSL opravljal storitve pomorskih agencij, danes pa tožeča stranka te iste storitve opravlja za ta subjekt – vpisan od 26. julija 2010 – kar mu tako omogoča izognitev sankcijam, ki se nanj nanašajo.

71 Pojasniti pa je treba, da so edini dokazi, ki jih je predložil Svet, tisti iz točke 58 zgoraj, ki jih iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah od 59 do 66, ni mogoče upoštevati.

72 Ugotoviti je torej treba, da je vpis imena tožeče stranke na sporna seznama brez dokazov, ki bi jih Svet lahko ustrezno uveljavil, temeljil le na načelnih ugotovitvah, ne glede na to, ali gre za razloge, ki se nanašajo na prvo merilo, ali razloge, ki se nanašajo na drugo merilo (glej točko 69 zgoraj).

Utemeljenost očitka, ki se nanaša na napačno uporabo prava

73 Tožeča stranka v okviru drugega tožbenega razloga navaja tudi, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 44, da vpis njenega imena na sporna seznama po izdaji sodbe z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), nima več pravne podlage. To trditev navaja v repliki z obrazložitvijo, da zadevna sodba ob vložitvi tožbe še ni bila izdana. V odgovoru na ukrepe procesnega vodstva med drugim pojasnjuje, da je Splošno sodišče v navedeni sodbi razsodilo, da Svet ni utemeljil vpisa imena družbe IRISL na sporna seznama in da je zato postal vpis imen subjektov (vključno s tožečo stranko), ki jih ima družba IRISL v lasti oziroma jih nadzoruje ali ki delujejo v njenem imenu, nezakonit od julija 2010 (datum prvega vpisa družbe IRISL). Dodaja, da se v skladu s sodno prakso Splošnega sodišča s sodbo, s katero je uvrstitev razglašena za ničnо, „retroaktivno umakne ime zadevnega subjekta iz pravnega reda in šteje, da vpis ni nikoli obstajal“. Tožeča stranka meni, da se to načelo uporablja v obravnavanem primeru.

74 Svet izpodbija utemeljitev tožeče stranke in v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva zlasti trdi, da tožeča stranka v repliki, ki jo je vložila po izdaji sodbe z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), ni navedla razloga ali trditve, da je treba za vpise imen družbe IRISL in drugih zadevnih subjektov na sporna seznama šteti, da ob sprejetju aktov iz junija 2013 nikoli niso obstajali. Po mnenju Sveta zato Splošno sodišče v obravnavanem primeru takega razloga ali trditve ne more preizkusiti, saj bi sicer odločilo *ultra petita*.

75 V zvezi s tem je treba navesti, da je v nasprotju s trditvami Sveta tožeča stranka v repliki Splošno sodišče pozvala, naj odloči o posledicah, ki jih ima sodba z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), za akta iz junija 2013 (glej točko 44 zgoraj), in da je stališče, podano v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva, le nadaljnji razvoj trditve, ki je torej dopustna.

76 Poleg tega je treba vsekakor opozoriti, da so posledice sodbe Splošnega sodišča, ki je postala pravnomočna, del razlogov javnega reda, ki jih lahko sodišče Unije navede po uradni dolžnosti (glej po analogiji sodbo z dne 1. junija 2006, P & O European Ferries (Vizcaya) in Diputación Foral de Vizcaya/Komisija, C-442/03 P in C-471/03 P, EU:C:2006:356, točka 45). Iz tega sledi, da tožeča stranka v okviru replike in odgovoru na ukrepe procesnega vodstva sicer ni navedla trditev, vendar bi moralo Splošno sodišče po uradni dolžnosti presoditi učinke sodbe z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), na izpodbijane akte.

77 Glede presoje utemeljenosti trditve tožeče stranke, da je Svet napačno uporabil pravo, je treba pojasniti, da je iz sodne prakse razvidno, da je veljavnost vpisa imena subjekta na seznam oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, zaradi njegovih povezav z drugim subjektom, katerega ime je bilo vpisano na navedeni seznam, odvisna od tega, ali je bilo ob vpisu ime tega drugega subjekta veljavno vpisano na ta seznam. V skladu s to sodno prakso je zamrznitev sredstev subjektov v lasti ali pod

nadzorom subjekta, katerega ime je bilo veljavno vpisano na zadevni seznam, ali ki delujejo v imenu tega drugega subjekta, nujna in ustrezna za zagotavljanje učinkovitosti ukrepov, sprejetih proti temu subjektu, in preprečevanje izigravanja teh ukrepov. Iz tega sledi, da če ne obstaja veljaven vpis imena družbe IRISL na sporna seznama, vpis imen subjektov na navedena seznama, ki delujejo v njenem imenu ali opravljajo glavne storitve za družbo IRISL ali druge subjekte, ki delujejo v njenem imenu, ni več utemeljen s ciljem zagotavljanja učinkovitosti ukrepov, sprejetih proti družbi IRISL, in preprečevanja izigravanja teh ukrepov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točke od 75 do 77; glej tudi sodbo z dne 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Svet, T-440/11, neobjavljena, EU:T:2014:1042, točka 149 in navedena sodna praksa).

78 V obravnavanem primeru je treba spomniti, da je bila 16. septembra 2013 izdana sodba Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), s katero so bili omejevalni ukrepi, sprejeti proti družbi IRISL in drugim subjektom, med katerimi sta bili družbi HDSL in SAPID, razglašeni za nične. V zvezi s tem je treba poudariti, da so bili omejevalni ukrepi, sprejeti proti družbi IRISL, uporabljeni v utemeljitev vpisa imena tožeče stranke na sporna seznama ob upoštevanju prvega merila, navedenega zgoraj v točki 69, in sicer merila, da deluje v imenu družbe IRISL, medtem ko so bili omejevalni ukrepi, sprejeti proti družbama HDSL in SAPID – kot je to razvidno iz besedila aktov iz junija 2013 (glej točko 18 zgoraj) – uporabljeni v utemeljitev vpisa imena tožeče stranke na navedena seznama ob upoštevanju drugega merila, navedenega zgoraj v točki 69, in sicer merila pomoči uvrščenim subjektom, da se ti izognejo sankcijam, ki se nanje nanašajo.

79 Res je sicer, da so bili učinki vpisa imen družb IRISL, HDSL in SAPID na sporna seznama z odstopanjem od člena 280 PDEU ohranjeni do izteka roka iz člena 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, in sicer do izteka pritožbenega roka iz člena 56, prvi odstavek, navedenega statuta, vendar je treba ugotoviti, da je bil od izteka navedenega roka, navedeni vpis retroaktivno umaknjen iz pravnega reda, kot da ni nikoli obstajal (sodba z dne 28. maja 2013, Abdulrahim/Svet in Komisija, C-239/12 P, EU:C:2013:331, točka 68; glej tudi sodbo z dne 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Svet, T-440/11, neobjavljena, EU:T:2014:1042, točka 149 in navedena sodna praksa).

80 Splošno sodišče lahko namreč določi rok, do katerega se učinki razglasitve ničnosti akta zadržijo, da bi Svet lahko odpravil ugotovljene kršitve s sprejetjem, če je treba, novih splošnih meril za vpis na seznam oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi in novi omejevalni ukrepi, ki se nanašajo na zamrznitev sredstev zadevnega subjekta v prihodnosti. Vendar je treba poudariti, da ni mogoče z navedenimi novimi splošnimi merili za vpis in navedenimi novimi omejevalnimi ukrepi potrditi ukrepe, za katere je Splošno sodišče razsodilo, da niso zakoniti (glej v tem smislu sodbo z dne 22. septembra 2015, First Islamic Investment Bank/Svet, T-161/13, EU:T:2015:667, točka 102).

81 Iz tega sledi, da zadržanje učinkov razglasitve ničnosti akta ne ovrže načela, navedenega zgoraj v sodni praksi v točki 79, da razglasitev ničnosti zadevnih aktov po izteku roka zadržanja povzroči retroaktivne učinke, zaradi katerih je mogoče šteti, da akti, na katere se nanaša razglasitev ničnosti, niso nikoli obstajali.

82 Ne glede na to, ali gre v obravnavanem primeru za prvo merilo, ki se nanaša na to, da tožeča stranka deluje v imenu družbe IRISL, ali drugo merilo, ki se nanaša na to, da tožeča stranka pomaga uvrščenim subjektom, da se izognejo sankcijam, ki se nanje nanašajo, tako da deluje v imenu družb HDSL in SAPID ali nadomesti družbo Great Ocean Shipping Services in prevzame dejavnosti, ki jih je ta opravljala za družbo HDSL, v delu, v katerem je Splošno sodišče vpise imen družb IRISL, HDSL in SAPID na sporna seznama razglasilo za nične, ni več mogoče utemeljiti sprejetja in ohranitve omejevalnih ukrepov zoper tožečo stranko na podlagi enega ali drugega merila, saj so ti ukrepi odvisni od obstoja veljavnih vpisov navedenih subjektov (glej v tem smislu sodbo z dne 16. septembra 2013,

Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točke od 75 do 77; glej tudi po analogiji sodbo z dne 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Svet, T-440/11, EU:T:2014:1042, točka 149 in navedena sodna praksa).

83 Zato je treba šteti, da je Svet napačno uporabil pravo s tem, da je odločitev o ohranitvi vpisa imena tožeče stranke na sporna seznama utemeljil z razlogi, povezanimi z enim ali drugim merilom, navedenim zgoraj v točki 82.

84 Drugi tožbeni razlog je zato treba sprejeti, tožbi, vloženi v zadevi T-423/13 ugoditi, ter akta iz junija 2013 v delih, v katerih se nanašata na tožečo stranko, razglasiti za nična, ne da bi bilo treba preizkusiti druge tožbene razloge.

Zadeva T-64/14

85 V zadevi T-64/14 tožeča stranka v utemeljitev zahtevka za razglasitev ničnosti aktov iz novembra 2013 navaja sedem tožbenih razlogov. Ti razlogi se nanašajo: prvi na neobstoj pravne podlage izpodbijanih aktov, ki izhaja iz nezakonitosti splošnih meril za vpis, določenih v ukrepih iz oktobra 2013; drugi na kršitev načela varstva zaupanja v pravo, dokončnosti sodb, načela pravne varnosti, načela *ne bis in idem*, pravnomočnosti in načela prepovedi diskriminacije; tretji na kršitev obveznosti obrazložitve; četrti na kršitev pravice do obrambe; peti na napako pri presoji, neupoštevanje meril, ki veljajo za določitev spornih seznamov, neobstoj dokazov, s katerimi so sprejeti omejevalni ukrepi utemeljeni, ter v bistvu napačno uporabo prava; šesti na kršitev temeljnih pravic, in sicer lastninske pravice, svobode gospodarske pobude in ugleda ter sedmi na prekoračitev pristojnosti Sveta.

86 Najprej je treba preizkusiti peti tožbeni razlog.

87 V okviru petega tožbenega razloga tožeča stranka navaja šest trditev. Prvič, trdi, da ob sprejetju sklepa o ohranitvi njenega imena na spornih seznamih še ni bil sprejet sklep o ohranitvi vpisa imena družbe IRISL na navedenih seznamih iz aktov iz novembra 2013. Drugič, trdi, da za družbo IRISL ne opravlja nobenih storitev. Tretjič, poudarja, da sklep o ohranitvi vpisa imena družbe HDSL na ta seznama tudi še ni bil sprejet, ko je bilo njeno ime ponovno vpisano na ista seznama, in da zato ta vpis, ki temelji na tem, da je opravljala glavne storitve za družbo HDSL, nima podlage. Četrtič, meni, da ni mogoče vpisa njenega imena na zadevna seznama utemeljiti s tem, da je zastopnica družbe HDSL, ter v okviru replike dodaja, da so pojasnila Sveta za obrazložitev razlogov za navedeni vpis prepozna ter nezadostno dokazana. Petič, da ne obstajajo dokazi o njeni povezavi s širjenjem jedrskega orožja. Šestič, oseba, ki je zaposlena pri tožeči stranki in glede katere je Svet predložil življenjepis, ne opravlja storitev za ladje družbe IRISL, ki se sicer nikoli ne ustavijo v pristanišču Jebel Ali.

88 Svet izpodbija utemeljenost trditev tožeče stranke. Prvič, navaja, da sta bili imeni družb IRISL in HDSL vpisani na sporna seznama ob vpisu imena tožeče stranke na navedena seznama, saj je Splošno sodišče, ko je razglasilo za nična vpisa njunih imen, določilo tudi, da se ohranijo učinki zadevnih aktov do tedaj, ko začne učinkovati razglasitev delne ničnosti Uredbe št. 267/2012 (sodba z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točke od 80 do 83), to je do izteka pritožbenega roka pri Sodišču iz člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije. Drugič, trdi, da so storitve, ki jih je tožeča stranka kot zastopnica opravila za družbo HDSL, glavne, saj družba HDSL brez njih ne bi mogla delovati v Združenih arabskih emiratih. Tretjič, poudarja, da merila, na podlagi katerih je bilo ime tožeče stranke vpisano na ta seznama, niso tista, ki se nanašajo na njeno povezavo s širjenjem jedrskega orožja, temveč so splošna merila za vpis, določena z ukrepoma iz oktobra 2013, navedenima zgoraj v točki 25. Četrtič, poudarja, da je predložil dokaze za ohranitev vpisa imena tožeče stranke na teh seznamih, saj je predložil življenjepis osebe, ki je zaposlena pri tožeči stranki, s katerim je izkazano, da navedena zaposlena oseba ukrepa, ko ladje družbe IRISL opravljajo prometno povezavo s pristaniščem Jebel Ali.

89 Spomniti je treba, da je bilo ime tožeče stranke vpisano na sporna seznama na podlagi splošnih meril, določenih v ukrepih iz oktobra 2013, na podlagi katerih je mogoče vpisati na navedena seznama zlasti „osebe ali subjekte, v lasti ali pod nadzorom podjetja IRISL ali ki delujejo v njegovem imenu ali ki zagotavljajo zavarovanje ali druge bistvene storitve IRISL ali subjektom, ki so v njegovi lasti ali pod njegovim nadzorom ali delujejo v njegovem imenu“, kar je bilo obrazloženo tako: „[Tožeča stranka] zagotavlja glavne storitve za subjekt [HDSL], ki je uvrščen na seznam in deluje v imenu IRISL.“

90 Tožeča stranka je bila na sporna seznama vpisana 16. novembra 2013, kar je temeljilo na dejstvu, da je kot zastopnica opravljala glavne storitve za družbo HDSL, ki je bila subjekt, ki je deloval v imenu družbe IRISL. Razlog tega vpisa je bil torej sestavljen iz dveh delov, in sicer, prvi del se je nanašal na to, da je tožeča stranka opravljala glavne storitve za družbo HDSL, drugi del pa se je nanašal na to, da je družba HDSL delovala v imenu družbe IRISL.

91 Splošno sodišče je vpisa imen družb IRISL in HDSL na sporna seznama, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 78, razglasilo za nična (sodba z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453), glede teh vpisov pa je treba, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 79, zaradi retroaktivnega učinka njune razglasitve ničnosti šteti, kot da nikoli nista obstajala.

92 Imeni družb IRISL in HDSL sta bili, kot je navedeno zgoraj v točki 32, na sporna seznama ponovno vpisani 26. novembra 2013, to je po vpisu imena tožeče stranke na navedena seznama 16. novembra 2013.

93 Iz navedenega je razvidno, da v trenutku vpisa imena tožeče stranke na sporna seznama, kar je datum, na katerega se v skladu s sodno prakso, navedeno zgoraj v točki 55, presoja zakonitost izpodbijanih aktov, imeni družb IRISL in HDSL nista bili veljavno vpisani na navedena seznama.

94 Zato je treba iz enakih razlogov, kot so tisti v točkah od 77 do 82 zgoraj, šteti, da je Svet, kot trdi tožeča stranka, napačno uporabil pravo s tem, da je z aktoma iz novembra 2013 odločil, da se vpis imena tožeče stranke ohrani na spornih seznamih na podlagi vpisa imen družb IRISL in HDSL na navedenih seznamih, ne da bi ob vpisu tožeče stranke na ta seznama obstajal veljaven vpis imen teh subjektov na istih seznamih.

95 Če ne obstaja, kot je navedeno zgoraj v točki 77, veljaven vpis imen družb IRISL in HDSL na sporna seznama, vpis imena tožeče stranke na navedena seznama z obrazložitvijo, da je opravljala glavne storitve za družbo HDSL, subjekt, ki deluje v imenu družbe IRISL, namreč ni več utemeljen s ciljem zagotavljanja učinkovitosti ukrepov, sprejetih proti družbama IRISL in HDSL, in s preprečevanjem izigravanja teh ukrepov (glej v tem smislu sodbi z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet, T-489/10, EU:T:2013:453, točke od 75 do 77; in z dne 9. decembra 2014, BT Telecommunications/Svet, T-440/11, neobjavljena, EU:T:2014:1042, točka 149 in navedena sodna praksa).

96 Te ugotovitve ne izpodbije trditev Sveta v odgovoru na ukrepe procesnega vodstva, da se s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), ni izpodbilo dejstev, navedenih v razlogih vpisa imena družbe IRISL na sporna seznama, in da so zato od datuma, ko so bila splošna merila vpisa z ukrepoma iz oktobra 2013 spremenjena zaradi odprave ugotovljenih nezakonitosti, ugotovljenih v tej sodbi, bila enaka dejstva, s katerimi je bil utemeljen navedeni vpis, ki ga je Splošno sodišče razglasilo za ničen, v skladu z enim od navedenih splošnih meril vpisa, in sicer s tistim, ki dopušča, da se na navedena seznama vpišejo imena oseb ali subjektov, ki so se izmikali določbam resolucij Združenih narodov ali aktom Unije ali so kršili te določbe. Drugače povedano, Svet meni, da sta bila zaradi spremembe splošnih meril vpisa, do katere je prišlo z ukrepoma iz oktobra 2013 in do katere je prišlo pred vpisom imena tožeče stranke na ta seznama, ki je bil opravljen z aktoma iz novembra 2013, z datumom sprejetja teh ukrepov vpisa imen družb IRISL in HDSL na ista seznama veljavna.

97 Navesti pa je treba, da dejstvo – da je Svet v obdobju zadržanja učinkov ničnosti, razglašene s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), ter preden je ime tožeče stranke z aktoma iz novembra 2013 vpisal na sporna seznama, s sprejetjem ukrepov iz oktobra 2013 spremenil splošna merila vpisa na seznam oseb ali subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi, da bi zlasti zagotovil, da bosta vpisa imen družb IRISL in HDSL na navedena seznama v skladu s temi novimi splošnimi merili vpisa – ne ovrže sklepa, kot je bilo navedeno v točkah od 79 do 81 in 91, da sta bila vpisa imen družb IRISL in HDSL na navedena seznama, ki sta bila z navedeno sodbo razglašena za nična, po izteku obdobja zadržanja učinkov ničnosti, razglašene z navedeno sodbo, retroaktivno umaknjena iz pravnega reda, kot da nista nikoli obstajala. Zgolj s spremembo navedenih novih splošnih meril vpisa namreč od nastanka te spremembe vpisa imen družb IRISL in HDSL na zadevna seznama, ki sta bila opravljena na podlagi prejšnjih splošnih meril, ne postaneta veljavna in z njo torej ni mogoče odpraviti nezakonitosti, ugotovljene s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), s katero sta bila navedena vpisa razglašena za nična.

98 Razlaga, ki bi bila drugačna od te, navedene zgoraj v točki 97, bi bila v nasprotju z načelom, navedenim zgoraj v točki 55. Zato dejanskih in pravnih elementov, ki so poznejši od vpisov imen družb IRISL in HDSL na sporna seznama, ni mogoče upoštevati pri presoji zakonitosti navedenih vpisov.

99 Iz tega sledi, da Svet, kot je bilo navedeno zgoraj v točki 80, ni mogel zgolj s spremembo splošnih meril vpisa, opravljeno z ukrepoma iz oktobra 2013, odpraviti nezakonitosti, ugotovljene s sodbo z dne 16. septembra 2013, Islamic Republic of Iran Shipping Lines in drugi/Svet (T-489/10, EU:T:2013:453), in na spornih seznamih ohraniti vpisa imen družb IRISL in HDSL. Glede navedenega vpisa je treba tudi ugotoviti, da se Svet ni zadovoljil zgolj s spremembo navedenih splošnih meril vpisa, temveč je opravil tudi nove vpise, ki so zlasti temeljili na teh novih splošnih merilih vpisa. Vendar so bili ti novi vpisi, kot je navedeno zgoraj v točkah 92 in 93, opravljeni po vpisu tožeče stranke na navedena seznama in torej z njimi iz razlogov, navedenih zgoraj v točkah 94 in 95, ni mogoče utemeljiti zadnjenavedenega vpisa na podlagi aktov iz novembra 2013.

100 Iz tega sledi, da je treba peti tožbeni razlog sprejeti in akta iz novembra 2013 razglasiti za nična v delih, v katerih se nanašata na tožečo stranko, ne da bi bilo treba preizkusiti druge tožbene razloge in ugovor nezakonitosti splošnih meril vpisa, določenih z ukrepoma iz oktobra 2013.

Učinki delne ničnosti izpodbijanih aktov

101 Glede Izvedbene uredbe št. 522/2013, s katero je bilo ime tožeče stranke vpisano na seznam v Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012, je treba poudariti, da navedena uredba po sprejetju Uredbe št. 1154/2013 nima več pravnih učinkov. Zato se razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe št. 522/2013 v delu, v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko, nanaša samo na učinke, ki jih je ta akt imel od dneva začetka njegove veljave do dneva sprejetja Uredbe št. 1154/2013.

102 Glede Sklepa 2013/270, s katerim je bilo ime tožeče stranke vpisano na seznam v Prilogi II k Sklepu 2010/413, je treba pojasniti, da so učinki njegove ničnosti v delu, v katerem se ta akt nanaša na tožečo stranko, takojšni in dokončni.

103 Glede časovnih učinkov razglasitve ničnosti Uredbe št. 1154/2013 je treba spomniti, da začne v skladu s členom 60, drugi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije z odstopanjem od člena 280 PDEU ničnost te uredbe v delu, v katerem se navedeni akt nanaša na tožečo stranko, učinkovati šele z datumom izteka roka za pritožbo iz člena 56, prvi odstavek, navedenega statuta, ali če je bila v tem roku vložena pritožba, z datumom njene zavrnitve (glej po analogiji sodbi z dne 16. septembra 2011, Kadio Morokro/Svet, T-316/11, neobjavljena, EU:T:2011:484, točka 38, in z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet, T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410, točka 74).

104 Glede Sklepa 2010/413, kakor je bil spremenjen s Sklepom 2013/661, je treba spomniti, da lahko Splošno sodišče na podlagi člena 264, drugi odstavek, PDEU, če meni, da je to potrebno, določi tiste učinke akta, ki je bil razglašen za ničen, ki jih je treba šteti za dokončne (glej v tem smislu sodbi z dne 6. septembra 2013, Europäisch-Iranische Handelsbank/Svet, T-434/11, EU:T:2013:405, točka 220, in z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet, T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410, točka 75).

105 V zvezi s tem bi razlika med datumom začetka učinkovanja razglasitve delne ničnosti Uredbe št. 1154/2013, s katero je spremenjena Priloga IX k Uredbi št. 267/2012, in datumom razglasitve ničnosti Priloge II k Sklepu 2010/413, kakor je bila spremenjena s Sklepom 2013/661, lahko resno ogrozila pravno varnost, saj so s tema aktoma za tožečo stranko določeni enaki ukrepi.

106 Učinke Priloge II k Sklepu 2010/413, kakor je bila spremenjena s Sklepom 2013/661, je torej treba glede tožeče stranke ohraniti do takrat, ko začne učinkovati razglasitev delne ničnosti Uredbe št. 1154/2013 o Prilogi IX k Uredbi št. 267/2012 (glej po analogiji sodbi z dne 11. decembra 2012, Sina Bank/Svet, T-15/11, EU:T:2012:661, točka 89, in z dne 6. septembra 2013, Good Luck Shipping/Svet, T-57/12, neobjavljena, EU:T:2013:410, točka 76).

Stroški

107 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker Svet v okviru združenih zadev T-423/13 in T-64/14 ni uspel, se mu naloži, da poleg svojih stroškov nosi tudi stroške tožeče stranke v okviru njenih predlogov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

razsodilo:

1. **Za nične se v delu, v katerem se nanašajo na družbo Good Luck Shipping LLC, razglasijo:**

   — **Sklep Sveta 2013/270/SZVP z dne 6. junija 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu;**

   — **Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 522/2013 z dne 6. junija 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu;**

   — **Sklep Sveta 2013/661/SZVP z dne 15. novembra 2013 o spremembi Sklepa 2010/413/SZVP o omejevalnih ukrepih proti Iranu;**

   — **Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1154/2013 z dne 15. novembra 2013 o izvajanju Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu.**

2. **Učinki Sklepa 2013/661 se glede družbe Good Luck Shipping ohranijo do tedaj, ko začne učinkovati razglasitev ničnosti Uredbe št. 1154/2013.**

3. **Svet Evropske unije poleg svojih stroškov nosi stroške, ki jih je priglasila družba Good Luck Shipping.**

E. Martins Ribeiro S. Gervasoni L. Madise

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourgu, 24. maja 2016.

Podpisi

Kazalo

Dejansko stanje 1

Postopek in predlogi strank 6

Pravo 7

Zadeva T-423/13 7

Elementi, na katere se lahko Svet v obravnavanem primeru učinkovito sklicuje 8

Utemeljenost očitka, ki se nanaša na napako pri presoji 10

Utemeljenost očitka, ki se nanaša na napačno uporabo prava 11

Zadeva T-64/14 13

Učinki delne ničnosti izpodbijanih aktov 15

Stroški 16